

Tõrma Lohup.

N:127 X (125.)

Oma lõppu ja kingi kõigil jüda aaga hoia minule jõe armastab lind jumal taewas ja armastawad inimesed ka

N:128 (126.)

Nigula ja Looa uny

Oh mu hella wennakene wennakene kas lüid walest / wiis tomais / punnits loiwap / wennakene / randa randa randa randa wennake.

N:129 (127.)

Nigula

Rutla mu armastaja kene raudseks müüriks raudkadele Asta Wiirup harju maale jala pealt ka järwe maale

N:130 Parajalt ruttu (128.)

hüües N. uelre eiases

Poegmu mõek ei jõe. kuppes haljas raud ei roosteta, jõe walest / jõe tunda kuita tulle linn alla mees tiff teine raud

N:131 X (129.)

Glora ^{müür} jalu ümber

Tule kõrgelt kähle laqaff oiga jale abi meheki jõe kaawad kinni kärmest müüdu nartsin purna jülle

N:132 (130.)

Nigula

Ja ja hüüd ^{Kõig} ^{india} Kuitus Kõrku taplusle anna tulla Wiir wenda Lohu maha kõik kõi kangel kargatult randa randa

N:133 (Waltz)

Rutem

Koje.